

РЕШЕНИЕ

№ 5342

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М. Н. СТ.

при участието на секретаря Б. ХР. Р.

като разгледа докладваното от М. Н. СТ. Гражданско дело № 20231110157748 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 310, т. 1 ГПК](#), вр. [чл. 344, ал. 1, т. 1](#) и [т. 4 КТ](#).

Образувано е по искова молба от С. Н. Г. срещу ПСАГБАЛ „****“ ЕАД, с която са предявени кумулативно обективно съединени искове, както следва: с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно на уволнението, извършено със заповед № 153/23.08.2023 г. на Изпълнителния директор на ПСАГБАЛ „****“ ЕАД, и неговата отмяна; с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност „главна акушерка“ при ответника; и с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ за заплащане на сумата от 5412 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа за периода от 24.08.2023 г. до 15.10.2023 г., и за заплащане на сумата от 4779,63 лв., представляваща разликата от полученото от ищцата брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението, и получаването брутно трудово възнаграждение на заеманата от ищцата длъжност „клинична старша по ЛЧР медицинска сестра“ при УМБАЛСМ „****“ за периода от 16.10.2023 г. до 23.02.2024 г., ведно със законната лихва върху посочените суми, считано от 20.10.2023 г. до окончателното изплащане.

Ищцата С. Н. Г. твърди, че по силата на Трудов договор № 187/16.12.2022 г., изменен и допълнен с допълнително споразумение № 1/03.01.2023 г. е била в трудово правоотношение с ответника ПСАГБАЛ „****“ ЕАД, в рамките на което е изпълнявала длъжността „главна акушерка“. Поддържа, че със Заповед № 153/23.08.2023 г., връчена ѝ на 23.08.2023 г., считано от същата дата, трудовото ѝ правоотношение е било прекратено, на основание чл. 328, ал. 2 КТ – поради сключване на договор за управление на предприятието. Твърди уволнението да е незаконосъобразно – обжалваната заповед е немотивирана; към датата на издаване на заповедта за уволнение липсвал валидно сключен договор за управление с конкретни бизнес задачи и икономически показатели, които трябва да се постигнат. Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за незаконно и да отмени уволнението на ищцата, да възстанови ищцата на заеманата до уволнението ѝ длъжност, и да осъди ответника да заплати на ищцата сумата от 5412 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа за периода от 24.08.2023 г. до 15.10.2023 г., и за

заплащане на сумата от 4779,63 лв., представляваща разликата от полученото от ищцата брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението, и получаването брутно трудово възнаграждение на заеманата от ищцата длъжност „клинична старша по ЛЧР медицинска сестра“ при УМБАЛСМ „****“ за периода от 16.10.2023 г. до 23.02.2024 г., ведно със законната лихва върху посочените суми, считано от 20.10.2023 г. до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът ПСАГБАЛ „****“ ЕАД е подал писмен отговор, с който оспорва исковата претенция като неоснователна. Твърди уволнението да е законосъобразно извършено, като са налице предпоставките на посоченото уволнително основание. Моли за отхвърляне на исковете и присъждане на разноски по делото

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

В производството по съдебен ред за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна доказателствената тежест е върху работодателя. Като носител на субективното преобразуващо право да прекрати чрез едностранно волеизявление трудовото правоотношение с работника или служителя, работодателят е този, който следва да установи, че законосъобразно го е упражнил. В този смисъл е и разпределената с доклада по делото доказателствена тежест. От друга страна, съдът проверява предпоставките за законосъобразност на извършеното уволнение единствено по направено от ищеца в исковата молба възражение или довод с оглед диспозитивното начало в процеса и предвидените преклузии.

В настоящия случай, трудовото правоотношение с ищцата С. Г. е прекратено на основание чл. 328, ал. 2 КТ – поради сключване на договор за управление.

Съгласно посочената разпоредба, освен в случаите по ал. 1 служителите от ръководството на предприятието могат да бъдат уволнени с предизвестие в сроковете по [чл. 326, ал. 2 КТ](#) и поради сключване на договор за управление на предприятието, като уволнението може да бъде извършено след започване на изпълнението по договора за управление, но не по-късно от 9 месеца.

Следователно законосъобразността на уволнението на основание [чл. 328, ал. 2 КТ](#) предполага кумулативното наличие на следните предпоставки: сключен договор за управление на предприятие по смисъла на ТЗ; ищцата да е заемала и изпълнявала ръководна длъжност; и прекратяването на трудовото правоотношение да е извършено в рамките на 9 месеца от началото на изпълнението на договора за възлагане на управлението.

С определение от 23.12.2023 г. съдът е отделил като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищцата е заемала длъжността „главна акушерка“ при ответника, като със Заповед № 153/23.08.2023 г. на Изпълнителния директор на ПСАГБАЛ „****“ ЕАД, считано от 24.08.2023 г., същото е прекратено на основание чл. 328, ал. 2 КТ – поради сключването на договор за управление. Така отделените за безспорни факти се подкрепят и от данните, съдържащи се в приетите като писмени доказателства по делото – трудов договор № 187/16.12.2022 г., допълнително споразумение № 1/03.01.2023 г. към него, предизвестие, изх. № 51/21.08.2023 г. и заповед № 153/23.08.2023 г. на Изпълнителния директор на ПСАГБАЛ „****“ ЕАД.

В открито съдебно заседание на 12.03.2024 г. за безспорно и ненуждаещо се от доказване е отделено още, че заеманата от ищцата длъжност „главна акушерка“ има характер на ръководна такава.

С оглед изложеното, спорно по делото е обстоятелството бил ли е сключен договор за управление на лечебното заведение с д-р К. М. и кога.

Съгласно чл. 64, ал. 1 от Закона за лечебните заведения договорът за управление и

контрол на членовете на органите на управление и контрол на държавните и общински лечебни заведения и на лечебните заведения с държавно и /или общинско участие в капитала по чл. 63, ал. 3 се сключва при условията и по реда на Закона за публичните предприятия (ЗПП) и на правилника за прилагането му. Според чл. 21, ал. 1 ЗПП всички членове на органите за управление и контрол се избират и назначават след провеждане на конкурс. Процедурата за избор и възлагане на управление и контрол на общински лечебни заведения- еднолични търговски дружества е уредена в раздел XII от Наредба за общинските лечебни заведения. Съгласно чл. 44, ал. 1 от същата с решение Столичният общински съвет обявява процедура за избор на членове на управителен или контролен орган на общинско лечебно заведение - еднолично търговско дружество, определя критериите за подбор и методиката за оценка на кандидатите, в съответствие с чл. 21, ал. 2 и ал. 3 от Закона за публичните предприятия и действащото законодателство, и взема решение за назначаване на комисия за номиниране, като определя състава ѝ. Процедурата за оценка на кандидатите включва два етапа - писмена и устна част (чл. 46, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 53, ал. 4 от наредбата в тридневен срок от провеждане на устния етап, комисията за номиниране изготвя окончателното класиране на кандидатите и отправя предложение с класираните кандидати до Столичния общински съвет, което окончателно класиране се публикува на интернет страницата на Столичния общински съвет. Окончателната оценка на всеки кандидат се формира от оценките на професионалния му опит, на бизнес програмата/визията за осъществяване на контрола върху съответното дружество и оценката от проведеното интервю, съобразно с методиката, определена в решението на Столичния общински съвет (чл. 53, ал. 4). Съгласно разпоредбата на чл. 54, ал. 1 след проверка за съвместимост с изискванията на чл. 39, ал. 1, т. 9 - 12 и ал. 3, а за независимите членове и чл. 41, с решение Столичният общински съвет одобрява класираните кандидати, избира тези от тях с най-висока оценка за членове на органите за управление и контрол, и възлага на кмета на Столична община да сключи договор за възлагане на управлението в едномесечен срок. Едномесечният срок за сключване на договор за възлагане на управлението тече от момента на приемане на решението.

В случая от представения договор за възлагане на управлението на изпълнителен член на съвета на директорите на лечебно заведение „ПСАГБАЛ -****“ ЕАД, № Д-91/02.10.2023 г., сключен между „ПСАГБАЛ -****“ ЕАД и К. И. М., се установява, че на последния е възложено да управлява и представлява ответното лечебно заведение в съответствие с действащото законодателство, устава, решенията на едноличния собственик на капитала, правилата за работа на съвета на директорите и клаузите на договора. В чл. 2 от договора е посочено, че договорът се сключва за срок от 3 години, считано от 04.08.2023 г. – датата на обявяване на Решение № 687 по Протокол № 27.07.2023 г. на Столичния общински съвет в ТРРЮЛНЦ.

Съдът намира, че доколкото течението на 9-месечния срок по чл. 328, ал. 2 КТ се обвързва със започването на фактическото изпълнение на договора за възлагане на управлението, то следва да се приеме, че началото на срока е 02.10.2023 г., когато е сключен процесния договор за управление. Макар и в същия да има препращане към 04.08.2023 г. – датата на обявяване на Решение № 687 по Протокол № 27.07.2023 г. на Столичния общински съвет в ТРРЮЛНЦ, деветмесечният срок не би могъл да започне да тече от поранен момент от сключването на договора за управление, доколкото целта на разпоредбата по чл. 328, ал. 2 КТ е обезпечаване възможността на работодателя да подбере свой управленски екип. Основанието за уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ възниква при сключване на договор за управление и възложените с него на управителя задачи за успешно управление на стопанската дейност и изпълнението на определената с него бизнес програма. Законът предоставя на управителя работодател и правото да си подбере нов екип от сътрудници, с помощта на които да я изпълни, за което той трябва да има правно основание за прекратяване на трудовия договор със съответните служители от ръководството на предприятието. Предвид изложеното, няма основание да се приеме, че 9-месечния срок по чл. 328, ал. 2 КТ е започнал да тече считано от 04.08.2023 г., както се поддържа от ответника в отговора на исковата молба, доколкото към тази дата не е имало сключен договор за управление. По делото няма данни и не се твърди между „ПСАГБАЛ -****“ ЕАД и К. И. М. да е сключен друг договор за възлагане на управление, различен от този от 02.10.2023 г., който ответникът е представил по делото и на който се е позовавал той с отговора на искова

молба, още повече, че страните по този договор изцяло съвпадат с тези, описани като страни и по договора за възлагане на управлението. Ирелевантно за началото на течението на 9-месечния срок по чл. 328, ал. 2 КТ е вписването на новоизбрания управител в Търговския регистър.

За пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да посочи, че ирелевантно за спора относно законността на уволнението е липсата на позоваване в самата заповед за уволнение на сключването на договора за управление, тъй като законодателят не поставя изискване към съдържанието на заповедта за посочване на тези реквизити. Съдебната практика допуска мотивите в заповедта да се изчерпват дори само с цитиране на правната норма, когато тя не предполага различни фактически основания, или ако от съдържанието следва несъмнен извод за същността на фактическото основание, поради което е прекратено трудовото правоотношение.

В случая, в мотивите на уволнителната заповед изрично е посочено, че прекратяването на трудовото правоотношение с ищцата се основава на разпоредбата на чл. 328, ал. 2 КТ, т. е. налице е достатъчна конкретика относно фактите в обективната действителност, с които служителят се е запознал. Нещо повече в акта се съдържа препращане към предизвестие, изх. № 51/21.08.2023 г. Видно от мотивите на същото като фактическо основание за прекратяване на трудовия договор е посочено именно „сключването на договор за управление“. Предвид изложеното съдът намира, че за страните не съществува съмнение относно основанието за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата.

По изложените съображения, съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т.1 КТ е основателен и следва да бъде уважен, като извършеното със Заповед № 153/23.08.2023 г. на Изпълнителния директор на ПСАГБАЛ „****“ ЕАД уволнение на ищцата бъде признато за незаконно и отменено.

По иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

Уважаването на иска по чл. 344, ал. 1, т.1 КТ за признаване за незаконно уволнението на ищцата и неговата отмяна имат за последица пораждаването в правната сфера на незаконно уволнената на потестативното право да иска възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност. Упражняването му по съдебен ред с исковата молба прави основателен и конститутивния иск по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и ищцата следва да бъде възстановена на заеманата от нея преди уволнението длъжност – „главна акушерка“ в „ПСАГБАЛ -****“.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ:

Съобразно нормата на чл. 225, ал. 1 КТ при незаконно уволнение работникът има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но не повече от шест месеца. Шестмесечният период по чл. 225, ал. 1 от КТ тече от датата на незаконното уволнение. В случаите, когато прекратеното трудово правоотношение е заместено с ново /след уволнението/, то незаконно уволненият работник или служител също има право на обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, при положение, че полученото brutно трудово възнаграждение по нововъзникналото правоотношение е по-ниско от това, което е получавал за длъжността по прекратения трудов договор. Размерът на вредата се определя по правилата на чл. 225, ал. 2 КТ. Целта на чл. 225 от КТ е работникът или служителят да бъде обезщетен за вредата, причинена от незаконното му оставане без работа, определена съобразно пропуснатото brutно трудово възнаграждение за времето след уволнението. Разликата в хипотезите на ал. 1 и ал. 2 изр. първо на чл. 225 от КТ се намира само в размера на пропуснатата полза, т.е. касае се до различни механизми за определяне размера на вредите (Определение № 856/21.7.09 г. гр.д. № 423/09г. IV г.о. на ВКС).

Трудовият договор на ищцата е прекратен считано от 24.08.2023 г., поради което правото ѝ на обезщетение обхваща период от шест месеца след тази дата, или до 24.02.2024 г. Страните не спорят и от извършената в о.с.з. на 12.03.2024 г. констатация на трудовата книжка, съдът приема за установено, че ищцата е останала без работа поради уволнението за периода от 24.08.2023 г. до 15.10.2023 г. Считано от 16.10.2023 г. ищцата е започнала нова работа с УМБАЛСМ „****“, като същото трудово правоотношение не е прекратено до края на исковия период. Видно от вписаното в трудовата книжка договореното трудово

възнаграждение с новия работодател на ищцата за заеманата от нея длъжност „клинична старша по ЛЧР медицинска сестра“ е в брутен размер 1850 лв., като същото е по-ниско от това, получавано от ответника. Предвид изложеното за периода от 24.08.2023 г. до 15.10.2023 г., вкл. за ищцата е възникнало право на обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, а след тази дата, до 24.02.2024 г. – обезщетение в размера по ал. 2 на същия текст.

Предвид нормата на чл. 228 КТ при определяне размера на обезщетението по чл. 225 КТ следва да бъде взет размера на brutното трудово възнаграждение на ищцата за последния пълен отработен месец преди уволнението. В случая между страните няма спор относно обстоятелството, че brutното трудово възнаграждение на ищцата за последния пълен отработен месец преди уволнението е в размер на 2449,77 лв. Определен по реда на чл. 162 ГПК, размерът на дължимото от работодателя обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ за периода от 24.08.2023 г. до 15.10.2023 г. възлиза в размер на сумата 4187 лв. /при БТВ за един работен ден 79 лв./. На основание чл. 162 ГПК, размерът на дължимото от работодателя обезщетение по чл. 225, ал. 2 КТ за периода от 16.10.2023 г. до 24.02.2024 г. е в размер на 2640 лв.

С оглед изложеното предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 3, вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ е основателен и следва да бъде уважен за сумата от 6827 лв., дължима за периода от 24.08.2023 г. до 24.02.2024 г., като за разликата над този размер до пълния предявен размер от 10191,63 лв., следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищцата има право на направените в производството разноски. Същата претендира и доказва такива в размер на 1200 лв. за адвокатско възнаграждение, чието реално заплащане съдът приема за доказано с оглед представения договор за правна защита и съдействие от 17.10.2023 г. /л. 134 от делото/, имащ характер на разписка. Доколкото адвокатското възнаграждение е уговорено общо, без да е посочено каква част от него за кой от предявените искове се отнася, съдът приема, че по всеки иск същото възлиза в размер от по 400 лв. С оглед изложеното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищцата има право на разноски в размер на 1067,95 лв. съразмерно на уважената част от иска по чл. 344, ал. 1, вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски съразмерно на отхвърлената част от иска по чл. 344, ал. 1, вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ. Същият претендира и доказва такива в размер на 1560 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение, за което представя доказателства за реалното му заплащане (Договор за правна защита и съдействие от 11.03.2024 г. и фактура № 0000000463). Доколкото адвокатското възнаграждение е уговорено общо, без да е посочено каква част от него за кой от предявените искове се отнася, съдът приема, че по всеки иск същото възлиза в размер от по 520 лв. С оглед изложеното и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да се присъди сумата от 171,67 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от иска по чл. 344, ал. 1, вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийски районен съд дължимата държавна такса, съразмерно на уважените искове в размер на 433,08 лв.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ уволнението на С. Н. Г., ЕГН *****, извършено със Заповед № № 153/23.08.2023 г. на Изпълнителния директор на ПСАГБАЛ „***“ ЕАД, на основание чл. 328, ал. 2 КТ – поради

сключване на договор за управление.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ С. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. ***, ет. ***, ап. ***, на заеманата преди уволнението длъжност „главна акушерка“ при ПСАГБАЛ „****“ ЕАД

ОСЪЖДА ПСАГБАЛ „****“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ул. „****“ № ***, да заплати на С. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. ***, ет. ***, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 сумата 6827 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение, извършено със Заповед № № 153/23.08.2023 г. на Изпълнителния директор на ПСАГБАЛ „****“ ЕАД, от която 4187 лв. – обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ за периода от 24.08.2023 г. до 15.10.2023 г., вкл. и 2640 лв. – обезщетение по чл. 225, ал. 2 КТ за периода от 16.10.2023 г. до 24.02.2024, ведно със законните лихви върху главницата считано от 20.10.2023 г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над уважения размер от 6827 лв. до пълния предявен размер от 10191,63 лв.

ОСЪЖДА ПСАГБАЛ „****“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ул. „****“ № ***, да заплати на С. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. ***, ет. ***, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1067,95 лв., представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. ***, ет. ***, да заплати на ПСАГБАЛ „****“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ул. „****“ № ***, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 171,67 лв., представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА, ПСАГБАЛ „****“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ул. „****“ № ***, да заплати по сметка на Софийски районен съд на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от 433,08 лв., представляваща дължимата държавна такса по уважените искове.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от днес (26.03.2024 г.) – арг. чл. 315, ал. 2 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____